ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 33 KATOWICE, DNIA 17 LISTOPADA 1947

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

417.
DEKRET
z dnia 5 września 1947 r.
o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 319 z dnia 17 września 1947 r.).

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860), zmienionym ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 232) podwyższa się:

1) w art. 37 ust. 3 sumę wkładów na książeczki oszczędnościowe wolną od zajęcia z 2.500 złotych na 25.000 złotych;
2) w art. 39 ust. 1 sumę należności pieniężnych kas oszczędności, która może być ściągana w trybie administracyjnym, z 1.000 złotych na 10.000 złotych.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich
w/z Minister Administracji Publicznej: Wł. Wolski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

418.
DEKRET
z dnia 5 września 1947 r.
o wycofaniu z obiegu niemieckiego bilonu metalowego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 315 z dnia 17 września 1947 r.)

Na mocy art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1 Niemiecki bilon metalowy, pozostawiony w obiegu aż do odwołania na podstawie art. 2 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 października 1944 r. o wycofaniu z obiegu marki niemieckiej na obszarze województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 43) i art. 3 dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 5 poz. 17), przestaje być z dniem ogłoszenia dekretu niniejszego środkiem płatniczym na obszarze Państwa Polskiego.

Art. 2. 1. Wszystkie urzędy skarbowe oraz oddziały Narodowego Banku Polskiego będą wymieniały wycofany z obiegu niemiecki bilon metalowy na walutę polską w stosunku 2 fenigi równe 1 groszowi.

2. Kwoty poniżej 1 marki niemieckiej nie ulegają wymianie.

3. Wymiana niemieckiego bilonu metalowego rozpocznie się w 3-cim dniu, a ukończona zostanie w 30-tym dniu po ogłoszeniu dekretu niniejszego.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich

419.
DEKRET
z dnia 12 września 1947 r.
o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P., Nr. 59, poz. 320, z dnia 17 września 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Pomoc sąsiedzka w rolnictwie ma na celu pomoc gospodarstwom rolnym, pozbawionym siły pociągowej, narzędzi rolniczych lub środków transportowych dla zabezpieczenia terminowego dokonania orki, zasiewów oraz zbiorów i obejmuje obowiązek oddawania do użytku sprzężaju i maszyn rolniczych wraz z obsługą oraz uprzęży, wozów i narzędzi rolniczych.

2. Do świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej obowiązani są posiadacze (właściciele, użytkownicy) gospodarstw rolnych, zaopatrzonych w siłę pociągową lub maszyny rolnicze.

3. Do korzystania z tej pomocy są uprawnieni posiadacze gospodarstw rolnych, określonych w ust. 1, jeżeli nie rozporządzają zasobami potrzebnymi do nabycia siły pociągowej, narzędzi rolniczych lub środków transportowych.

4. Prawo to nie przysługuje tym posiadaczom gospodarstw rolnych, którzy bez gospodarczego uzasadnienia wyzbyli się koni lub posiadają poza rolnictwem inne stałe wydatne źródło dochodu.

Art. 2. Spośród uprawnionych pierwszeństwo do korzystania z pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie mają:

1) posiadacze gospodarstw, powstałych w wyniku przeprowadzenia reformy rolnej;
2) posiadacze gospodarstw, zniszczonych wskutek działań wojennych lub klęsk żywiołowych;
3) wdowy i sieroty po obywatelach polskich, poległych w walce o niepodległość i demokrację;
4) osadnicy i repatrianci;
5) rodziny osób odbywających służbę wojskową, korzystające z ustawowej pomocy i zasiłków.

Art. 3. 1. Obowiązek pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie ustanawiają gminne rady narodowe w obrębie poszczególnych gromad i gmin wiejskich. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych może powiatowa rada narodowa obowiązek ten ustanowić w obrębie gmin sąsiednich.

2. Prezydium gminnej rady narodowej ustala na podstawie wniosków, złożonych przez osoby uprawnione, a przedstawionych i zaopiniowanych przez zarząd gminny Związku Samopomocy Chłopskiej, plan pomocy sąsiedzkiej ustalający, kto i na czyją rzecz obowiązany jest świadczyć, oraz rodzaj i rozmiar (czas) świadczeń.

Art. 4. 1. Czas świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie nie może przekraczać 14 dni w ciągu

roku i winien być ustalony w zależności od zapotrzebowania miejscowego oraz od wielkości i wyposażenia gospodarstwa obowiązanych.

2. Świadczenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej są odpłatne. Normy opłat ustala na wniosek prezydium gminnej rady narodowej, prezydium właściwej powiatowej rady narodowej według zasad słuszności, mając na uwadze zarówno interes uprawnionych jak i obowiązanych do świadczeń.

Art. 5. 1. Plan pomocy sąsiedzkiej oraz normy opłat ogłasza się w sposób przyjęty w danej gromadzie lub gminie.

2. Każdy zainteresowany może odwołać się od ustalonego planu pomocy sąsiedzkiej (art. 3) do prezydium właściwej powiatowej rady narodowej, a od ustalonych norm opłat za świadczenia (art 4 ust. 2) — do prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Decyzje prezydium powiatowej bądź wojewódzkiej rady narodowej są ostateczne.

3. Odwołania, o których mowa w ust. 2, należy wnosić w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia planu bądź norm. Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.

Art. 6. 1. Wykonaniem planu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie na obszarze gromady kieruje na podstawie wytycznych ustalonych przez prezydium gminnej rady narodowej sołtys, do którego w szczególności należy ustalenie terminu wykonania obowiązku świadczenia. Sołtys może sobie przybrać do pomocy jednego do trzech członków gromady.

2. Nadzór nad czynnościami sołtysa w zakresie wykonania planu pomocy sąsiedzkiej sprawuje wójt. Od decyzji wójta służy odwołanie do prezydium powiatowej rady narodowej; odwołanie nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 7. 1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych może określić ogólne wytyczne dla ustalania norm opłat za świadczenia oraz uiszczania w gotówce równowartości opłat, oznaczonych w zbożu.

2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może zwolnić niektóre kategorie posiadaczy gospodarstw rolnych od obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

Art. 8. 1. Kto uchyla się od spełnienia obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie lub utrudnia innym wykonanie tego obowiązku albo też pobiera za świadczenia zapłatę wyższą od ustalonej na podstawie przepisów niniejszego dekretu,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

2. Kto, będąc obowiązanym z tytułu swego urzędu lub zajmowanego stanowiska do organizowania pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie, zaniedba tego obowiązku lub wykonywa go w sposób niezgodny z przepisami niniejszego dekretu albo rozporządzeń na podstawie tego dekretu wydanych,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie, jeżeli czyn ten nie jest zagrożony karą surowszą na mocy innych przepisów prawa.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Sprawiedliwości.

Art. 10 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1949 r.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przedłużyć moc obowiązującą niniejszego dekretu na okres następnych 3 lat.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych Jan Dąb-Kocioł
Minister Administracji Publicznej: E. Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
w/z Minister Sprawiedliwości: Tadeusz Rek

420.
ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia 11 września 1947 r.

w sprawie utworzenia Oddziałów Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku i Wrocławiu oraz nowego ustalenia właściwości terytorialnej już istniejących oddziałów Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 345, z dnia 29 września 1947 r.)

Na podstawie § 10 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 107, poz. 967) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Oddziały Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku i Wrocławiu.

§ 2. Terytorialny zakres działania poszczególnych oddziałów Prokuratorii Generalnej ustala się w ten sposób, że do zakresu działania:

1) Oddziału Prokuratorii Generalnej w Krakowie należą sprawy z okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie,
2) Oddziału Prokuratorii Generalnej w Katowicach należą sprawy z okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach,
3) Oddziału Prokuratorii Generalnej we Wrocławiu należą sprawy z okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu,
4) Oddziału Prokuratorii Generalnej w Poznaniu należą sprawy z okręgów Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i w Toruniu, a
5) Oddziału Prokuratorii Generalnej w Gdańsku należą sprawy z okręgów Sądów Apelacyjnych w Gdańsku i Olsztynie.

§ 3. Zmiana właściwości terytorialnej sądu apelacyjnego pociąga za sobą z mocy samego prawa zmianę właściwości terytorialnej oddziału Prokuratorii Generalnej.

W razie utworzenia nowego sądu apelacyjnego właściwość terytorialna oddziału Prokuratorii Generalnej pozostaje bez zmiany do czasu ustalenia, do właściwości jakiego oddziału Prokuratorii Generalnej należeć będzie obszar tego sądu.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w zakresie, objętym rozporządzeniem niniejszym.

Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
wz.: Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich

421.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM ODZYSKANYCH I SKARBU

z dnia 5 września 1947 r.

o ustaleniu na 1947 r. wysokości sum, jakie powinny być przeznaczone przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych na koszty akcji przeciwpożarowej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 353, z dnia 29 września 1947 r.)

Na podstawie art. 39 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 365) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość sum, jakie powinny być przeznaczone przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych na

koszty akcji przeciwpożarowej, ustala się na rok 1947 w następującej wysokości:

w dziale przymusowym 7%
w dziale dobrowolnym 3%

od sumy składek brutto zarówno bieżących jak i zaległych zebranych przez ten Zakład w roku 1946 z tytułu ubezpieczenia od ognia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
wz.: Minister Ziem Odzyskanych: Józef Dubiel
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

422.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 5 września 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ustaleniu wysokości wynagrodzenia zarządów gminnych za doręczanie wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu podatkowym.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 354, z dnia 29 września 1947 r.)

Na podstawie art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tytułem wynagrodzenia za doręczanie wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu podatkowym zarządy gminne otrzymują sumę, równającą się podwójnej każdorazowej opłacie pocztowej za list zwykły najniższej wagi.

§ 2. Władze podatkowe państwowe i samorządowe, pozostające w częstej łączności z zarządem gminnym w zakresie doręczania urzędowych wezwań i pism w postępowaniu podatkowym, mogą wynagrodzenie określone w § 1 zamienić na wynagrodzenie ryczałtowe na podstawie porozumienia z zarządem gminnym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
wz.: Minister Ziem Odzyskanych: Józef Dubiel
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

423.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANLU

z dnia 21 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Aprowizacji w sprawie ustalenia ceny zakupu wytworów gospodarstwa rolnego, nabywanych bezpośrednio od rolników.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 321 z dnia 17 września 1947 r.)

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za cenę zakupu wytworów gospodarstwa rolnego, nabywanych bezpośrednio od rolników, uważa się cenę targową, ustaloną przez komisje cennikowe powołane przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz przy starostach i prezydentach miast wydzielonych na podstawie średnich notowań dokonanych przez komisje notowań.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: Hilary Minc
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Jan Dąb-Kocioł
Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz

424.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 5 sierpnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Aprowizacji, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Leśnictwa, Oświaty, Poczt i Telegrafów, Skarbu i Zdrowia w sprawie ustalania maksymalnych cen hurtowych i detalicznych na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 61, poz. 346, z dnia 29 września 1947 r.)

Na podstawie art. 5 ust. 6 i art. 21 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za ceny maksymalne hurtowe i detaliczne na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym w rozumieniu art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) uważa się ceny zawarte w wydanych przez centrale tych przedsiębiorstw cennikach, zaakceptowanych przez Biuro Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 2. Obowiązującymi cennikami w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia są cenniki zawierające numer porządkowy, liczbę dziennika Wydziału Normowania Cen, datę, miejsce oraz wzmiankę o przejrzeniu i zatwierdzeniu ich przez Biuro Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr
Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz
w/z Minister Roln. i Ref. Rolnych: Stanisław Tkaczow
w/z Minister Komunikacji: Józef Olewiński
w/z Minister Leśnictwa: Ryszard Borowy
w/z Minister Oświaty: Wilhelm Garncarczyk
Minister Poczt i Telegrafów: Józef Putek
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
wz Minister Zdrowia: Jerzy Sztachelski

425.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 11 sierpnia 1947 r.

w sprawie ustalania w obrotach handlowych hurtowych i detalicznych dopuszczalnej wysokości zysku brutto

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 347 z dnia 29 września 1947 r.)

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 21 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dopuszczalną w obrotach handlowych hurtowych i detalicznych wysokość zysku brutto dla poszczególnych towarów lub grup towarów ustala się każdorazowo w kolejno ponumerowanych wykazach, wydawanych przez Biuro Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu z powołaniem się na niniejsze rozporządzenie.

Wykazy, o których mowa w ustępie poprzedzającym, prowadzi się odrębnie dla poszczególnych towarów lub grup towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym i odrębnie dla wytwarzanych przez wszystkie inne przedsiębiorstwa.

§ 2. Zleca się komisjom cennikowym ogłaszanie wykazów, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, w sposób przewidziany w § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1947 r. w sprawie organizacji i o zakresie działania komisji cennikowych (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 230).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr

426.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
z dnia 5 września 1947 r.
o ochronie ryb i raków na wodach otwartych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 375 z dnia 16 października 1947 r.)

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) zarządzam, co następuje:

I. OCHRONA RYB.

1. Wymiary ochronne.

§ 1. Ustanawia się następujące wymiary ochronne, oznaczające długość ryby od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej dla:

czeczugi (Acipenser ruthenus L.)	40 cm
łososia (Salmo salar L.)	45 "
troci (Salmo trutta L.)	45 "
pstrąga strumieniowego (Salmo trutta m. fario L.)	25 "
pstrąga źródlanego (Salmo fontinalis Mitch)	25 "
pstrąga tęczowego (trutta iridea Gibb)	25 "
głowacicy (Salmo hocho L.)	40 "
lipienia (Thymallus thymallus L.)	30 "
siei (Coregonus lavaretus L.)	40 "
sielawy (Coregonus albula L.)	20 "
sandacza (Lucioperca lucioperca L.)	35 "
szczupaka (Esox Lucius L.)	30 "
leszcza (Abramis brama L.)	25 "
certy (Abramis vimba Heck)	20 "
brzany (Barbus barbus L.)	30 "
świnki (Chondrostoma nasus L.)	20 "
lina (Tinca tinca L.)	20 "
jazia (Leuciscus idus L.)	20 "
klenia (Leuciscus cephalus L.)	20 "
wzdręgi (Scardinius erythrophtalmus L.)	15 "
płotki (Rutilus rutilus L.)	15 "
wyrozuba (Rutilus frisii Nordmann)	40 "
węgorza (Anguilla anguilla L.)	35 "

2. Okresy ochronne.

§ 2. 1. Ustanawia się następujące okresy ochronne:

pstrąga strumieniowego od 15 września do 15 grudnia,
pstrąga źródlanego od 15 września do 15 grudnia
pstrąga tęczowego od 15 marca do 31 maja,
głowacicy od 15 marca do 15 maja,
lipienia od 1 marca do 15 maja,
siei od 15 października do 31 grudnia,
sielawy od 15 października do 31 grudnia,
łososia i troci w Wiśle i jej dopływach:
od jej ujścia do granicy woj. pomorskiego z warszawskim od 10 grudnia do 10 stycznia i od 15 kwietnia do 15 maja;

od granicy woj. pomorskiego z warszawskim do ujścia rzeki Sanny do Wisły — od 15 kwietnia do 31 maja; od ujścia rzeki Sanny do Wisły — do źródeł Wisły — od 15 kwietnia do 31 maja i od 1 października do 31 grudnia;

łososia i troci w Odrze i jej dopływach oraz innych rzekach wpadających do morza Bałtyckiego od 15 kwietnia do 31 maja i od 1 grudnia do 31 stycznia.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą sportowego połowu na wędkę z wyjątkiem okresu ochrony od 1 października do 31 grudnia dla odcinka rzeki Wisły od ujścia do niej rzeki Sanny do źródeł Wisły włącznie z dopływami na tym odcinku oraz od 1 grudnia o 31 stycznia dla Odry wraz z dopływami i dla innych rzek, wpadających do morza Bałtyckiego, w czasie którego obowiązuje wszelki zakaz połowu łososia i troci.

3. Zakazy połowu.

§ 3. 1. Nie wolno dokonywać połowu jesiotra (Acipenser sturic L.).

2. Nie wolno dokonywać połowu ryb, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, jak również połowu ryb w ustanowionym dla nich okresie ochrony.

3. Ryby złowione przypadkiem wbrew przepisom powyższym należy, o ile są żywe, wpuścić bezzwłocznie z całą ostrożnością do tej samej wody, w której je złowiono, ryby zaś, które podczas połowu usnęły, wolno spożytkować we własnym gospodarstwie domowym.

4. Wyjątki od zakazu połowu.

§ 4. 1. Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na dokonywanie w jeziorze połowu ryb w ustanowionym dla nich okresie ochrony, jeżeli wskutek szczególnych fizycznych warunków jeziora połów ryb tego gatunku w innym czasie jest utrudniony.

2. Zezwolenie udzielone być winno na oznaczony termin, a ograniczone być może wskazaniem rodzajów narzędzi, sposobów wykonywania połowów oraz miejsc łownych jeziora.

§ 5. Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na dokonywanie w ściśle określonych terminach połowu ryb w czasie ustanowionych dla nich okresów ochrony, a także na dokonywanie połowu ryb, które nie osiągnęły ustalonych dla nich wymiarów ochronnych, jeżeli okaże się to konieczne ze względu na stan zdrowotny lub zwyrodnienie pogłowia albo jeżeli nadmierna liczebność osobników pewnego gatunku mogłaby stać się szkodliwą dla rozwoju innego cennego gatunku ryb właściwego dla tej wody.

§ 6. Dla celów naukowych wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na wyłowienie ściśle oznaczonej liczby ryb, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych lub w okresie ochrony, określając w zezwoleniu miejsce połowu i okres ważności zezwolenia.

§ 7. W celu sztucznego zapłodnienia i wylęgu podatnych temu zabiegowi gatunków ryb wojewódzka władza administracji ogólnej może zewolić na wyłowienie ściśle określonej liczby tarlaków w okresie ich ochrony. W zezwoleniu władza oznaczy termin jego ważności oraz obwód rybacki, na który zezwolenie to się rozciąga, a nadto określi ilość zapłodnionej ikry, narybku lub roczniaków, którą korzystający z zezwolenia jest obowiązany zarybić ten obwód.

§ 8. W celu zarybienia innych wód lub podchowu ryb w innych wodach, wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na połów ryb, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, określając w zezwoleniu okres jego ważności oraz największą ilość sztuk, która może być złowiona.

5. Ograniczenie czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi.

§ 9. Zabrania się dokonywania połowu ryb wszelkich gatunków jakimikolwiek narzędziami w niedzielę w czasie od godz. 6 do godz. 20. Zakaz ten nie obejmuje łowienia ryb na wędkę ręczną. Stawne narzędzia połowu, jak żaki, skrzydlaki, więcierze, sznury nocne, wędy lub inne narzędzia ruchome, przytwierdzone do brzegów lub dna, można w czasie powyższym pozostawić w wodzie.

§ 10. Używanie wszelkiego rodzaju narzędzi ruchomych (włoków, niewodów, drygawic — ślepów itp.), służących do połowu ryb przez ciągnienie, wleczenie, suwanie po wodzie lub dnie, albo przez spławianie z prądem wody oraz używanie narzędzi, służących do połowu przez nagonkę, jest wzbronione w czasie od 15 kwietnia do 31 maja.

§ 11. Wielkość oczek wszelkiego rodzaju sieci, używanych do połowu ryb, w stanie mokrym winna wynosić od połowy jednego węzła do połowy węzła najbliższego co najmniej 25 mm. w kutlu zaś sieci ciągnionych co najmniej 20 mm.

§ 12. Wojewódzka władza administracji ogólnej może dla połowu sielawy i stynek zezwolić na używanie przez określony przeciąg czasu sieci o wymiarach oczek mniejszych niż ustalone w § 11, nie mniejszych wszakże niż 15 mm, a w kutlu sieci ciągnionych 9 mm.

§ 13. Wymiary oczek, ustalone w § 11 i 12, nie dotyczą sieci, służących do trzebienia chwastu rybnego, jak uklei, jazgarzy, cierników itp., oraz do zaopatrywania się w ryby używane na przynętę. Rozmiar tych sieci nie może wszakże przekraczać 20 m długości i 6 m szerokości, a gęstość ich oczek nie może być mniejsza niż 9 mm od węzła do węzła.

§ 14. Stawnymi narzędziami połowu, przytwierdzonymi do brzegów lub dna, nie wolno przegradzać więcej niż połowy szerokości normalnego łożyska wody. W biegu wód płynących i przy ich ujściu do innej wody przegrody z tych narzędzi wolno umieszczać od obu brzegów w odstępie, odpowiadającym co najmniej połowie szerokości normalnego łożyska wody. Ograniczenia powyższe nie mają zastosowania do narzędzi, zajmujących mniej niż połowę głębokości wody.

§ 15. Ogłuszanie ryb za pomocą uderzania po lodzie jest wzbronione.

§ 16. W zezwoleniach na wyjątki od zakazów połowu (w §§ 4 — 8) wojewódzka władza administracji ogólnej może również dopuszczać wyjątki od ograniczeń czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9—14).

II. OCHRONA RAKÓW.

§ 17. Ustanawia się wymiar ochronny dla raka szlachetnego (Potamobius astacus L.) i dla raka długoszczypcowego (Potamobius leptodactylus Esch) — 10 cm, licząc od początku głowy do końca tarczy ogonowej.

§ 18. Dokonywanie połowu raków, które nie osiągnęły wymiarów ochronnych, jest wzbronione.

§ 19. Dokonywanie połowu samic raka w czasie od 15 października do 31 lipca, samców zaś w czasie od 15 października do 15 marca jest wzbronione.

§ 20. Raki złowione przypadkiem wbrew przepisom §§ 18 i 19 należy, o ile są żywe, niezwłocznie z całą ostrożnością wpuścić do tej samej wody, w której je złowiono.

§ 21. Łowienie raków przez wyciąganie ich z nor lub przez niszczenie ich kryjówek jest wzbronione.

§ 22. W wodach, w których raki z powodu powolnego wzrostu nie osiągają wymiarów ochronnych (§ 17), wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na łowienie raków o wymiarach mniejszych, nie mniejszych wszakże niż 7 cm.

§ 23. Przepisy zawarte w §§ 5, 6, 7, 8, mają odpowiednie zastosowanie do raków.

III. ZAKAZY PRZEWOZU, OBROTU I UŻYTKOWANIA RYB I RAKÓW W ZWIĄZKU Z ICH OCHRONĄ.

§ 24. Wzbronione jest przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, kupowanie, sprzedawanie wystawianie na sprzedaż ryb lub raków po upływie 5 dni od rozpoczęcia okresu ochrony (§ 2, § 19), jak również ryb i raków, które nie osiągnęły ustanowionych wymiarów ochronnych (§ 1 i § 17). Zakaz powyższy nie dotyczy ryb i raków, które zostały złowione bądź przed rozpoczęciem okresu ochrony, bądź z zezwolenia władzy, bądź w wodach zamkniętych, bądź w wodach morskich, bądź też zostały sprowadzone z zagranicy.

§ 25. Beczki, baseny, skrzynie, kosze i inne przedmioty, używane do przewozu i przesyłki ryb i raków, winny być w sposób wyraźny zaopatrzone w nazwisko i adres wysyłającego.

IV. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 26. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 października 1932 r. o ochronie ryb i raków na wodach otwartych (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 874).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kocioł

427.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
z dnia 29 września 1947 r.
w sprawie rejestracji pracowników służby weterynaryjnej.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 61, poz. 357, z dnia 29 września 1947 r.)

Na podstawie art. 1, 2 i 6 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej (Dz. Ust. R. P. Nr 61, poz. 338) zarządzam, co następuje

§ 1. Obowiązkowi rejestracji podlegają nie pełniące czynnej służby wojskowej osoby, posiadające kwalifikacje, określone w art. 1 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 338), choćażby z kwalifikacyj tych nie korzystały, z wyjątkiem osób pozbawionych uprawnień zawodowych na czas nieograniczony.

§ 2. Za osoby, przeszkolone w pomocniczej służbie weterynaryjnej, uważa się również osoby, które w czasie odbywania służby wojskowej ukończyły kurs weterynaryjny z dyplomem instruktora.

§ 3. Obowiązek rejestracji obciąża także obywateli państw obcych, korzystających z prawa wykonywania na obszarze Państwa zawodów, określonych w art. 1, bądź ubiegających się o przyznanie im tego prawa.

§ 4. Rejestracja rozpoczyna się po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Lekarze weterynarii rejestrują się u powiatowej władzy administracji ogólnej (powiatowego lekarza weterynarii), właściwej dla miejsca ich zamieszkania, w ciągu pierwszego miesiąca trwania rejestracji, a pomocnicza służba weterynaryjna w ciągu następnego miesiąca.

Zgłaszający się do rejestracji winni przedstawić dowód tożsamości oraz posiadane dyplomy lub świadectwa stwierdzające uprawnienia do wykonywania zawodu i z odbycia praktyki zawodowej.

§ 5. Obowiązku rejestracji należy dopełnić przez osobiste zgłoszenie się u władzy przeprowadzającej rejestrację i złożenie wypełnionej czytelnie i podpisanej w trzech egzemplarzach karty rejestracyjnej na formularzach, dostarczonych przez tę władzę.

§ 6. Władza, przeprowadzająca rejestrację, sprawdza prawidłowość zgłoszenia, a zwłaszcza zgodność oświadczenia, zawartego w karcie rejestracyjnej z przedstawionymi jej dokumentami, odnotowuje datę rejestracji, po czym wydaje zainteresowanemu zaopatrzone podpisem i pieczęcią urzędową poświadczenie o dopełnieniu obowiązku rejestracji.

§ 7. Po zakończeniu rejestracji władza przeprowadzająca ją zatrzymuje po jednym egzemplarzu karty rejestracyjnej dla użytku własnego, pozostałe zaś karty rejestracyjne, ułożone według zawodów i w porządku alfabetycznym, przesyła wraz z 2 egzemplarzami spisów imiennych, sporządzonych według zawodów i w porządku alfabetycznym, do właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w terminie 14-dniowym.

§ 8. Wojewódzkie władze administracji ogólnej zatrzymują jeden komplet spisów i kart rejestracyjnych dla swoich potrzeb, pozostałe zaś karty rejestracyjne i spisy imienne przesyłają w ciągu 14 dni do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Tkaczow

428.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW APROWIZACJI ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 28 sierpnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i głównymi produktami przemiału.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 348, z dnia 29 września 1947 r.)

Na podstawie art. 1, 2, 5 i 6 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) oraz na podstawie art. 2 pkt 1 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prowadzenie hurtowego handlu zbożem i głównymi produktami przemiału zbóż wymaga zezwolenia właściwych władz, wydanego w trybie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Ustala się 3 rodzaje zezwoleń na hurtowy handel zbożem i produktami przemiału: zezwolenia „A", „B" i „C".

2. Zezwolenie „A" uprawnia na obszarze całego Państwa do:
1) dokonywania czynności zakupów i zbycia na rachunek własny i komisowy zboża i produktów jego przemiału z przedsiębiorstwami posiadającymi zezwolenia „A", „B" i „C" lub innymi uprawnionymi, wymienionymi w §§ 10 i 12;
2) oddawania zboża do przemiału.

3. Zezwolenie „B" uprawnia do dokonywania bezpośrednio lub za pośrednictwem oddziałów lub ajentur o stałych siedzibach następujących czynności:
1) na terenie powiatu, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub oddziału — skupu zboża bezpośrednio od producentów rolnych i wymiany z nimi produktów przemiału na zboże;
2) na terenie oznaczonego w zezwoleniu województwa:
   a) zakupu zboża i produktów przemiału od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „B", „C" lub młynów nie posiadających zezwoleń „C" (ust. 7);
   b) zbywania zboża i produktów przemiału przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenie „B" oraz innym uprawnionym, wymienionym w §§ 10 i 12;
   c) oddawania zboża do przemiału;
3) na terenie całego kraju zakupu i zbywania zboża i produktów przemiału przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenia „A".

4. Zezwolenie „C" uprawnia do:
1) skupu i zakupu zboża dla jego przemiału we własnym przedsiębiorstwie od producentów rolnych na terenie powiatu, na którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, oraz od przedsiębiorstw, posiadających zezwolenie „A";
2) zbywania produktów przemiału przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenie „A" i „B" oraz innym uprawnionym do nabycia (§§ 10 i 12).

5. Minister Przemysłu i Handlu może zezwolić młynom handlowym na zbywanie zboża przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenia „A" i „B" oraz na zakup zboża od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „B".

6. Minister Przemysłu i Handlu może zezwolić w przypadkach uzasadnionych położeniem przedsiębiorstwa i warunkami komunikacyjnymi przedsiębiorstwu posiadającemu zezwolenie „C" na skup zboża od producentów rolnych z powiatów sąsiadujących z powiatem, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

7. Młyny nie posiadające zezwolenia „C" (młyny gospodarcze) mają prawo zbywania zboża i produktów przemiału pochodzących z opłat przemiałowych przedsiębiorstwom posiadającym zezwolenia „B".

8. Przez młyny handlowe rozumie się przedsiębiorstwa młynarskie posiadające zezwolenia „C", zaś przez młyny gospodarcze rozumie się przedsiębiorstwa młynarskie nie posiadające tego zezwolenia.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa ubiegające się o uzyskanie zezwoleń, przewidzianych w § 2, winny złożyć podania do właściwych władz i załączyć następujące dowody:
1) dysponowania magazynem o pojemności 200 ton dla przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „A", 50 ton dla przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „B" i „C" oraz 30 ton dla oddziałów i ajentur;
2) dysponowania odpowiednimi środkami przewozowymi;
3) posiadania młyna o zdolności przemiałowej co najmniej 10 ton na dobę, jeśli chodzi o zezwolenia „C";
4) zaświadczenie stwierdzające kwalifikacje osobiste i fachowe kierownika handlowego.

2. Dowodem osobistych kwalifikacji kierownika handlowego jest:
1) dla przedsiębiorstw spółdzielczych i opartych na kapitale prywatnym zaświadczenie Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. lub właściwego zrzeszenia kupieckiego i izby przemysłowo-handlowej,
2) dla innych przedsiębiorstw — świadectwo niekaralności za przestępstwa popełnione z chęci zysku.

3. Fachowość kierowników handlowych powinna być stwierdzona co najmniej trzyletnią samodzielną pracą w przedsiębiorstwie handlu zbożem odnośnie przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „A" i dwuletnią pracą w przedsiębiorstwie handlu zbożem odnośnie przedsiębiorstw ubiegających się o zezwolenia „B" i „C", na oddziały i na ajentury.

4. W przypadku posiadania odpowiednich studiów wymagany okres praktyki skraca się do połowy

5. W przypadkach uzasadnionych Minister Przemysłu i Handlu na wniosek wojewody może udzielić zezwoleń „C" przedsiębiorstwu, którego zdolność przemiałowa jest niższa od 10 ton na dobę, lecz wyższa od 3 ton na dobę.

6. Sposoby określenia zdolności przemiałowej ustali Minister Przemysłu i Handlu zarządzeniem ogłoszonym w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu może w uzasadnionych przypadkach w okresie do dnia 31 grudnia 1949 r. zwalniać od obowiązku złożenia dowodów, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1) i 4.

§ 5. 1. Podania o których mowa w § 3 ust. 1 składają:
1) przedsiębiorstwa spółdzielcze przez okręg Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P.;
2) przedsiębiorstwa oparte na kapitale prywatnym przez właściwą izbę przemysłowo-handlową;
3) wszystkie inne przedsiębiorstwa przez władze administracji ogólnej drugiej instancji.

2. Okręg Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. bądź izba przemysłowo-handlowa przekaże podanie wraz z załącznikami i swoją opinią w terminie 14 dni właściwym władzom.

§ 6. 1. Zezwoleń „A" i „C" udziela Minister Przemysłu i Handlu, zezwoleń „B" udziela właściwy wojewoda, a w miastach Warszawie i Łodzi prezydenci tych miast.

2. Zezwolenia wydawane są na czas określony co najmniej na okres lat 2, jeśli chodzi o zezwolenia „A" i „B", a na okres 1 roku, jeżeli chodzi o zezwolenia „C".

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „A" winny uzyskać zezwolenie właściwej władzy, w trybie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, na otworzenie oddziału lub ajentury.

2. O zamierzonym otwarciu oddziału lub ajentury przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „B" winny do-

nieść władzy określonej w § 6, właściwej do wydawania zezwoleń, i uzyskać potwierdzenie odbioru podania.

3. Brak odmowy lub zastrzeżeń ze strony władzy na otwarcie oddziału lub ajentury przedsiębiorstwa posiadającego zezwolenie „B" w terminie 1 miesiąca jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na otwarcie oddziału lub ajentury przez przedsiębiorstwo.

§ 8. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „A", „B" lub „C" mogą być zobowiązane zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Aprowizacji do:

1) dokonywania na zlecenie i rachunek Państwa skupu i zakupu zboża i produktów przemiału lub przemiału zboża;
2) utrzymywania na koszt Państwa rezerw zboża i produktów przemiału;
3) odstępowania na rzecz Państwa części lub całości posiadanych przez nich zapasów zboża i produktów przemiału po cenach rynkowych.

§ 9. 1. Minister Przemysłu i Handlu może zarządzeniem zobowiązać wszystkie przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia „A", „B" i „C" do:

1) oczyszczania zboża i wykonywania przemiału według ustalonych standartów;
2) znakowania opakowań zboża i produktów przemiału;
3) składania okresowych sprawozdań o wysokości obrotów i stanie zapasów;
4) ujawniania właściwej władzy warunków dokonywanych transakcji zakupu, przemiału i sprzedaży;
5) należenia do Giełd Zbożowo-Towarowych.

2. Standarty zbóż i produktów przemiału ustali Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 10. Nie wymaga zezwoleń przewidzianych w § 2:

1) zakup produktów przemiału od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A", „B" i „C" przez przedsiębiorstwa mające zezwolenia na prowadzenie handlu detalicznego artykułami spożywczymi;
2) zakup zboża lub produktów przemiału od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A", „B" lub „C" przez przedsiębiorstwa oraz instytucje, mające na celu zaopatrzenie pracowników lub podopiecznych.

§ 11. W przypadku przekroczenia uprawnień wynikających z zezwoleń „A", „B" lub „C" albo niewykonania obowiązków nałożonych na zasadzie § 8 lub § 9 władza może cofnąć zezwolenie lub nakazać zamknięcie oddziału lub ajentury. Od decyzji wojewody w przedmiocie odmowy udzielenia zezwolenia, cofnięcia go lub nakazu zamknięcia oddziału lub ajentury służy odwołanie do Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa przetwarzające zboża (browary, palarnie kawy itp.) mają prawo nabywania zboża wyłącznie od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A" i „B", a od producentów rolnych tylko na podstawie umów plantacyjnych.

2. Przedsiębiorstwa przetwarzające produkty przemiału (piekarnie, cukiernie, makaroniarnie itp.) mają prawo nabywania produktów przemiału wyłącznie od przedsiębiorstw posiadających zezwolenia „A", „B" lub „C".

§ 13. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustali zarządzeniem szczególne przepisy, odnoszące się do hurtowego obrotu zbożem siewnym.

§ 14. Wnioski na zezwolenia „A", „B" lub „C" dotychczas złożone w przewidzianym terminie na podstawie rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 375) uważane będą jako wnioski złożone w trybie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Przedsiębiorstwa, które zgłosiły wnioski do właściwych władz o wydanie zezwolenia „A", „B" lub „C" przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą prowadzić działalność do czasu otrzymania ze strony właściwej władzy odmowy udzielenia zezwolenia.

§ 16. Uzyskane zezwolenie na zasadzie niniejszego rozporządzenia nie uchyla obowiązku uzyskania zezwoleń przewidzianych w ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) i w rozporządzeniach wydanych na podstawie tej ustawy.

§ 17. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r. oraz Ministra Aprowizacji z dnia 20 czerwca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 68, poz. 375 i z 1947 r. Nr 55, poz. 298).

Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz
w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Stanisław Tkaczow
Minister Administracji Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski.

429.
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 22 października 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 29 kwietnia 1946 r. wydanego za zgodą Wydziału Wojewódzkiego o poborze sezonowej opłaty klimatycznej od letników na rzecz gminy Ustroń powiatu cieszyńskiego.

Na podstawie § 5 ustawy z dnia 17 lipca 1907 r. Dz. U. i rozp. Kr. Nr 30 oraz § 22 ust. z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymcz. ureg. finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu obwieszczenia Wojewody Śląskiego z dnia 10. 4. 1926 r (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 29) zarządza się za zgodą Wydziału Wojewódzkiego, co następuje:

§ 1.

Zezwala się gminie Ustroń powiatu cieszyńskiego na podwyższenie sezonowej opłaty klimatycznej od letników o 100% stawek, przewidzianych w § 2 ust. 2 rozporządzenia Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 29 kwietnia 1946 r. ogłoszonego w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim poz. 258.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 4 lutego 1947 roku.

Wojewoda:
w/z (Płk. Ziętek) Wicewojewoda.

430.
ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

dnia 20 października 1947 r. Nr Rol III/11/1155

w sprawie ochrony i zagospodarowania lasów niestanowiących własności Państwa.

W związku z likwidacją wojewódzkich i powiatowych Urzędów Ochrony Lasu, jako fachowego organu nadzorującego gospodarkę w lasach nie stanowiących własności Państwa, oraz w trosce o zabezpieczenie całości powierzchni znajdujących się pod uprawą leśną, jak również dostosowanie gospodarki drewnem i innymi płodami leśnymi, do ogólno-państwowej planowej gospodarki leśnej, Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, w porozumieniu z Dyrekcją Lasów Państwowych Okręgu Śląskiego, przekazuje wszystkie czynności ochrony lasów, niestanowiących własności Państwa, Dyrekcji Lasów Państwowych, która czynności te spełniać będzie za pośrednictwem swych terenowych jednostek administracyjnych, tj. nadleśnictw.

W związku z powyższym, wszelkie czynności gospodarcze w lasach, niestanowiących własności Państwa, muszą uzyskać aprobatę ze strony Dyrekcji Lasów Państwowych.

Niestosowanie się do powyższego zarządzenia, podlega karze przewidzianej w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa.

Decyzja ta ważna jest do czasu wydania odpowiedniej ustawy przez organa nadrzędne.

O treści niniejszego zarządzenia, poleca się powiadomić wszystkich zainteresowanych właścicieli lasów, za pośrednictwem gmin i sołtysów.

Wojewoda:
w/z A. Bożek Wicewojewoda

431.
ZARZĄDZENIE
Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach

z dnia 3 listopada 1947 r.

w sprawie skreślenia z wykazów przedsiębiorstw mających ulec upaństwowieniu.

Na zasadzie § 51 Rozp. Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) zarządzam ogłoszenie ***drugiej części*** przedsiębiorstw, które postanowieniem Wojewódzkiej Komisji zostały skreślone z wykazu przedsiębiorstw mających ulec upaństwowieniu.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:
(—) Dr Stanisław Gronowski,
Sędzia Sądu Apelacyjnego.

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dn. 3 listopada 1947 r.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
	Z wykazu Nr 4 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 32 z dnia 25 listopada 1946 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
17	Zakłady Ceramiczne. A. Daab, Kochłowice	cegła zwykła, maszynowa, kafle, pustaki, płyty	inż. Adolf Daab
	Z wykazu Nr 11 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 2 z dnia 20 stycznia 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
12	Tartak, Dębska Kuźnia II. pow. Opole	tartak	Paweł Churek
37	Tartak, Twardawa, pow. Prudnik	tartak	Franciszek Kutschner
104	Tartak wraz ze wszystkimi budynkami i młynem Alfred (Fritze) Gritsche Manczok pow. Opole	przetarcie surowca o przemiał	Sachar Jan Albin
	Z wykazu Nr 13 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 6 z dnia 17 lutego 1947 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
5	Stolarnia, Rudolf Halwel, Pszów, ul. Mickiewicza Nr 8	roboty stolarskie	Rudolf Halwel
6	Zakład Wyrobów Drzewnych, Świerkot i Ochojski, Podlesie, ul. Uniczowska Nr 95	wyrób stylisk wszelkiego rodzaju dla kopalń i hut	Świerkot i Ochojski
25	Kugellagerfabrik, Johann Malejka Pyskowice, ul. Dworcowa 20	fabryka łożysk kulkowych	Malejka Johann
35	Młyn elektryczny, Pietrucha Antoni Tworóg pow. Gliwice	przemiał zboża	Pietrucha Antoni
	Z wykazu Nr 15 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 9 z dnia 10 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
18	„Spira August" Tiefbohrungen Oppeln, Opole, ul. 3-go Maja 10	wiertnictwo	Augustyn Spira
23	Młyn wodno-elektryczny, Gingsberg Roman, Czarna Struga gm. Żarki	przemiał zboża	Gingsberg Roman
28	Państwowy Młyn wodno-elektryczny, Zimnice Wielkie pow. Opole	przemysł młyński	Sempke Franciszek
72	Fabryka Wyrobów Cementowych M. Jankowski, Piotrowice	fabryka wyrobów cementowych	Jankowski Zygmunt Jankowski Maksymilian, Tomaszkówna Anna

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele

Z wykazu Nr 16 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 9 z dnia 10 marca 1947 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
7	Zarząd Tartaków Państwowych w Tworogu, Tworóg, pow. Gliwice	przetarcie surowca	Opara
9	Suwała Józef, stolarnia, Mikołów, ul. Kanałowa 8	wyrób mebli i robót budowlanych	Suwała Józef
32	Warsztaty samochodowo mech. szlif. „Bosch" Katowice, ul. Zabrska 20	naprawa samochodów	S-ka Akc. „Bosch"
33	Siegel Wiktor — warsztat wulkanizacyjny, Tarnowskie-Góry, ul. Karola Miarki 8	warsztat wulkanizacyjny	Siegel Wiktor
42	Szkoła samochodowa „Lendmarck" Gliwice, ul. M. Strzody 28	garaże i naprawa samochodów	Lendmarck
43	Felderhof Ernest warsztat reperacyjny samochodów i budowa karoserii, Tarnowskie-Góry, ulica Oświęcimska 12	warsztat reperacyjny samochodów i budowa karoserii	Felderhof Ernest

Z wykazu Nr 17 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 9 z dnia 10 marca 19476 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
10	Noga Leopold, warsztat wulkanizacyjny, Chorzów I, ul. Kordeckiego Nr 1	warsztat wulkanizacyjny	Noga Leopold
11	Kretek Karl, tartak, Niedobczyce ul. Powstańców 9 pow. Rybnik	tarcie wszelkiego rodzaju drzewa budowlanego i desek	Karl Kretek
15	Dittrich Heinrich, stolarnia Chorzów I, ul. Katowicka 52	stolarnia	Dittrich Henryk.
80	Słodownia w Szopienicach, ulica Stary Browar, pow. Katowice	słodownia	nieustalono
84	Olejarnia — A. Horzella, Tarnowskie-Góry, Zamkowa 6	olejarnia	A. Horzella
114	Fabryka Kafli „Zgoda" w Strzelcach, Powstańców Śląskich 51	fabryka kafli	Jan Bonk

Z wykazu Nr 18 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 10 z dnia 15 marca 1947 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
16	Gruchot, Stolarnia, Chorzów I, ul. Krzywa 7	wyroby drzewne	Gruchot Alojzy
19	Polstermöbel — Erhard Hauber, Tapiziermeister, Będzin, ul. Małachowskiego 10	produkcja mebli wyścielanych	Erhard Hauber
22	Fritsch Henryk, warsztat mechaniczny aparatów w Chorzowie I, ul. Hajducka Nr 4	warsztat mechan. rep. aparatów	Fritsch Henryk
26	Kordys Alojzy, skład żelaza, Ruda Śl. ul. Jasna 7	skład żelaza	Kordys Alojzy
30	E. Grütz Eisenhandlung w Mikołowie Rynek 9	handel żelazem, narzędziami ślusarskimi, artykuły gospodarstwa domowego, materiały budowlane itp.	E. Grütz
44	Wasserwerke — Oppeln, Opole, ul. Oleska 66	rozprowadzenie wody i kanalizacja miejska oraz konserwacja sieci	Stadtverwaltung Oppeln

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
46	Pe-Ge-Ha Paweł Gabor Fabryka Przetworów Rybnych, Chorzów-Batory, ul. Orląt 7, Treuhändler Artur Hajmann	fabryka przetworów rybnych	Artur Hajmann
66	Telesfor Szymański, Hurtownia piwa i fabryka wód mineralnych, Chorzów II, ul. Floriańska 38	hurtownia piwa i fabryka wód mineralnych	Szymański T.
106	Müller — pralnia bielizny, Chorzów I, ul. Wolności 39	pralnia bielizny	Müller
123	Wincenty Szostok, fabryka reklam i szyldów, Chorzów I, ul. Powstańców 4	fabryka reklam i szyldów	Szostok Wincenty

Z wykazu Nr 19 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 10 z dnia 15 marca 1947 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

16	Młyn elektryczny, Birawa, pow. Koźle	przemiał zboża	Kuś Wilhelm i Łucja
22	Młyn elektryczny — Kukowka-Franciszek, Tarnowskie-Góry	przemiał zboża	Kukowka Franciszek
24	Olejarnia i Palarnia Kawy, Niklas Maksymilian, Pawłowice, pow. Koźle	olejarnia i palarnia kawy	Niklas Maksymilian
33	Cegielnia Parowa, Kittel i Synowie Stara Wieś pow. Pszczyna	cegielnia	Kittel
34	Włościańska Cegielnia Parowa w Dziedzicach 3-go Maja 144	wyrób cegły	Spółka jawna
37	Cegielnia Elektryczna Jacenty Piekarczyk, Poraj k/Częstochowy	produkcja cegły budowlanej	Jacenty Piekarczyk

Z wykazu Nr 20 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 10 z dnia 15 marca 1947 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

15	Fürstlich Plesische Verwaltung Pless O/S Pszczyna	przedsiębiorstwo remontu maszyn rolniczych	ks. Pszczyński
23	Automobilbetrieb I, & P. Wróbel Beuthen Hindenburg 7 Bytom	obsługa samochodów (montaż)	Wróbel
24	Kurt Jendritzko, Automobilbetrieb, Beuthen, Hindenburgstrasse 9, Bytom,	warsztaty reperacyjno-montażowe	Kurt Jendritzko

Z wykazu Nr 22 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 11 z dnia 22 marca 1947 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

63	Młyn Luboszczyce gm. Gosławice pow. Opole	przemiał zboża	Wincenty Czernia
71	„Delicja" Fabryka Cukierków, Rybnik, Rynek 6	fabryka cukierków	A. E. Gartz

Z wykazu Nr 23 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 11 z dnia 22 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

32	Młyn motorowy — Józef Foreta, Boronów, pow. pow. Lubliniec	przemiał zboża chlebowego	Józef Foreta
35	Adolf Teich, młyn wiatrakowy-Gaworowice, gm. Kamiennik, pow. Grodków	przemiał zboża	Adolf Teich

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
108	Przedsiębiorstwo spedycyjne. Imiola Wilhelm. Mikołów. Miarki 7	przedsiębiorstwo spedycyjne	Imiola Wilhelm

Z wykazu Nr 24 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 11 z dnia 22 marca 1947 r., skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

1	Silesia-Werke. Ing. Ernst Otto. Bytom, ul. Karola Miarki 68	zakład elektrotechniczny	Inż. Ernst Otto
11	Pludra Richard zakład stolarski Bytom, ul. Poznańska 36	stolarnia	Pludra Richard
13	Zachanewski Adolf. zakład stolarski w Bytomiu. ul. Katowicka 18	stolarnia	Zachanewski Adolf
14	Sura Paul. zakład stolarski, Bytom ul. Smolenia 9	stolarnia	Sura Paul
34	Ross Paul, Górnośląska Fabryka Karoserii, Zabrze. ul. Kanałowa 35	wyrób karoserii samochodowych	Ross Paul
84	Młyn Wodny. Kubin Anna. Chrząsty pow. Opole	przemiał zboża	Kubin Anna zam. Dębska
119	Guga Chrypiak — warsztat tkacki w Bielsku, ul. Partyzantów 29	warsztat tkacki	Fa „Trójkąt w Kole“
147	Wytwórnia Sztucznych Jelit. Müller w Bytomiu. Plac Stalina 4	wytwórnia sztucznych jelit	Müller

Z wykazu Nr 25 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 11 z dnia 22 marca 1947 r.. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

12	Młyn. Komorniki pow. Prudnik	młyn	
25	Rudolf Węgierek, Steinsetzermeister. Gleiwitz, ul. Kłodnicka 14. ul. Towarowa 15	przedsiębiorstwo robót brukarskich	Rudolf i Maria Węgierek

432.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr O. Org. 27/8 Katowice, dn. 20. 9. 1947 r.

OKÓLNIK Nr 468/47

w sprawie wykonania dekretu z dnia 3. lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych.

W Dzienniku Ustaw Nr 27 pod poz. 106 ogłoszony został dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych.

W związku z powyższym polecam dokładne zapoznanie się z treścią dekretu i należyte stosowanie jego przepisów przy załatwianiu czynności urzędowych.

W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące postanowienia:

I. Przedmiot opodatkowania.

Według art. 1 powołanego wyżej dekretu przedmiotem opodatkowania jest nabycie praw majątkowych. Zgodnie z przepisem ust. 3 art. 1 przy dwustronnym nabyciu praw majątkowych opodatkowaniu podlega tylko nabycie jednej ze stron, a mianowicie to nabycie. od którego przypada wyższy podatek.

Prawem majątkowym jest prawo własności i wszelkie inne uprawnienia mające wartość gospodarczą, dające się określić w sumie pieniężnej.

II. Na kim ciąży obowiązek podatkowy.

Art. 5 dekretu postanawia, że obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na osobach fizycznych, prawnych, spadkach nieobjętych, spółkach jawnych. komandytowych oraz spółkach nie będących spółkami handlowymi. które nabyły prawa określone w art. 1, a przy nieodpłatnym nabyciu — również na darczyńcy, dalej, że obowiązek podatkowy obciąża solidarnie — prócz osób wyżej wymienionych — także osoby prowadzące cudze sprawy bez zlecenia, jak również osoby. które jako prawonabywcy osób wymienionych. wyżej nabyły prawa określone w art. 1.

III. Poborca podatku (płatnik) i jego obowiązki.

Według art. 17 ust. 1 dekretu do obliczenia i pobrania od podatnika podatku od nabycia praw majątkowych i do wpłacenia go na rachunek właściwej władzy podatkowej obowiązany jest poborca w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym — od dokonanych przez niego czynności, stanowiących tytuł nabycia praw majątkowych (pkt. 4 ust. 1. art. 17 dekretu), urzędnik państwowy lub samorządowy — od umów zawartych w imieniu państwa lub samorządu w zakresie jego obowiązków służbowych bez udziału notariusza lub sądu (pkt. 6 ust. 1 art. 17) i urzędnik powołany do wykonania orzeczeń i aktów administracyjnych stanowiących tytuł nabycia praw majątkowych (pkt 7 ust. 1 art. 17).

Tu należy zaznaczyć co do poborcy w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym, że aczkolwiek dekret z dnia 20 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21. poz. 84) w art. 1 postanowił. że do przymusowego ściągania świadczeń pieniężnych. które mogą być ściągane w trybie administracyjnym właściwe są urzędy skarbowe. (nie zaś władze i urzędy podległe Ministrowi Ziem Odzyskanych). to jednak w ust. 3 tegoż artykułu upoważnił Radę Ministrów do poruczania w drodze rozporządzenia przymusowego ściągania określonych rodzajów świadczeń pieniężnych innym władzom.

niż władze skarbowe i na podstawie tego upoważnienia Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 16 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 85) poruczyła właściwym organom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich przymusowe ściąganie świadczeń pieniężnych: a) na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych z tytułu składek, b) na rzecz związków samorządu terytorialnego i ich instytucji, c) z tytułu kar pieniężnych i grzywien nakładanych przez władze administracji ogólnej, wydziałom zaś wykonawczym komisyj uzdrowiskowych przymusowe ściąganie świadczeń pieniężnych z tytułu taks, opłat i kar na rzecz funduszu kuracyjnego pobieranych na podstawie art. 34 pkt. 2 i art. 35 pkt. 6 ustawy z dnia 23 marca 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 254) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 330).

Co do pkt. 6 ust. 1 art. 17 należy pamiętać, że dotyczy on również umów zawieranych przez przedsiębiorstwa samorządowe niezależnie od tego czy posiadają odrębną osobowość prawną, oraz umów zawieranych przez urząd państwowy lub samorządowy jako zarządcę cudzego mienia.

Płatnicy wyszczególnieni w art. 17 ust. 1 pkt. 4, 6 i 7 dekretu z dnia 3 lutego o podatku od nabycia praw majątkowych w myśl art. 17 ust. 2 tego dekretu zaświadczają na oryginałach bądź odpisach pism, stwierdzających nabycia praw majątkowych, a wydawanych stronom, sposób obliczenia podatku, a mianowicie: podstawę opodatkowania, rodzaj czynności prawnej (przedmiot podatku) stopę procentową podatku, sumę podatku, uiszczenie bądź podstawę niepobrania podatku oraz pozycję rejestru. Takie samo zaświadczenie zamieszczają w rejestrach oraz pismach pozostających w aktach. Stosownie do przepisu art. 18, dekretu, pobór podatku przez płatników następuje wyłącznie gotówką i wpłacenie pobranych sum na rachunek właściwego urzędu skarbowego, płatnicy obowiązani są wykonać w terminie w tymże artykule określonym.

Płatnicy przy wpłacaniu składają odrębną deklarację co do wysokości i okresu pobranych kwot tytułem: a) podatku od nabycia praw majątkowych od przejścia własności nieruchomej i b) podatku od nabycia praw majątkowych z innych tytułów.

IV. Rejestry podatkowe.

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 3 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych, Ministerstwo Skarbu zarządza już obecnie do czasu wydania, w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych rozporządzenia o sposobie pobierania, zaświadczenia i prowadzenia rejestru podatku od nabycia praw majątkowych, aby płatnicy wymienieni wyżej (art. 17 ust. 1 pkt. 4, 6 i 7) założyli i prowadzili rejestry podatkowe, zawierające rubryki następujące: 1) pozycja bieżąca, 2) imiona i nazwiska podatników oraz ich adresy, 3) data nabycia prawa i numer akt sprawy, 4) rodzaj czynności prawnej (przedmiot podatku) tj. określenie prawa majątkowego, 5) wartość prawa majątkowego, 6) stopa procentowa podatku, 7) suma podatku, 8) podstawa niepobrania podatku, 9) uwagi.

W rubryce 9 należy podać sposób obliczenia wartości prawa majątkowego (art. 7 ust. 3, 4 i 5).

V. Odpowiedzialność płatników.

Z mocy art. 9 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) płatnicy odpowiadają z samego prawa całym swoim majątkiem za zaniechanie ustawowego lub zleconego obowiązku obliczenia i pobrania od podatnika należności z tytułu zobowiązania podatkowego, za pobranie w kwocie niższej niż należało, jak również za niewpłacenie właściwym władzom we właściwym terminie sum pobranych.

Poza tym na płatnikach ciąży odpowiedzialność karna, przewidziana szczególnie art. 134 i 135 prawa karnego skarbowego Dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. Prawo Karne Skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140), według której płatnikowi za zaniechanie obowiązków wymienionych wyżej poza odpowiedzialnością majątkową grozi kara do 6 miesięcy aresztu i kara grzywny od 1 do 5-krotnej wysokości uszczuplonego podatku.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

433.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr O. Org. 27/9 Katowice, dnia 20 września 1947 r.

OKÓLNIK Nr 468/47
w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej.

W Dzienniku Ustaw Nr 27 pod poz. 107 ogłoszony został dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej. W związku z powyższym polecam dokładne zapoznanie się z treścią dekretu i należyte stosowanie jego przepisów przy załatwianiu czynności urzędowych.

W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące postanowienia:

I. Podania i pisma podlegające opłacie.

Według art. 1 powołanego wyżej dekretu opłacie skarbowej podlegają podania i pisma wymienione w „Tabeli opłat skarbowych" stanowiącej załącznik do dekretu. Tabela opłat skarbowych dzieli się na dwie części, z których pierwsza w pozycjach kolejno idących zawiera przedmiot i stawkę opłaty, druga zaś część — przepisy dodatkowe do pozycji części I, oznaczone numerami kolejnymi. Dokładne poznanie obu części Tabeli jest niezbędne do należytego rozumienia i stosowania całości dekretu o opłacie skarbowej. Władze i urzędy w zakresie działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych zapoznać się powinny z pozycją 1 i 2 części I Tabeli i z przepisami dodatkowymi zawartymi w części II, a dotyczącymi wymienionych pozycji. Pozycja 1 dotyczy podań i załączników, wnoszonych do władz i urzędów państwowych, pozycja zaś 2 — czynności tych władz (świadectw, wypisów, wyciągów, zezwoleń) na skutek podań. W części II Tabeli należy dokładnie poznać przepisy dodatkowe do poz. 1 i 2 części I, które należy stosować przy przyjmowaniu podań i wykonywaniu czynności na skutek tych podań.

Chodzi o to, aby należna według prawa opłata skarbowa była rzeczywiście pobrana i aby dość liczne zwolnienia od opłaty, przewidziane szczegółowo w przepisach część II, były rzeczywiście stosowane.

II. Podatnik obowiązany do opłaty.

Zgodnie z art. 3 dekretu o opłacie skarbowej obowiązek uiszczenia opłaty ciąży solidarnie na osobach fizycznych, prawnych, spadkach nie objętych oraz na spółkach jawnych, komandytowych i spółkach nie będących spółkami handlowymi, które podanie lub pismo podlegające opłacie podpisały bądź są uprawnione do dochodzenia praw majątkowych, których podanie lub pismo dotyczy, albo w których interesie mają być lub zostały dokonane czynności urzędowe.

III. Płatnik obowiązany do obliczenia i pobrania opłaty oraz wpłacenia jej na rachunek właściwej władzy podatkowej.

Płatnikami są tylko osoby wyliczone w art. 1 art. 4, urzędnicy władz i urzędów, do których wnoszone są podania i które dokonują czynności na skutek tych podań (Tabela opłat skarbowych załączona do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej), nie są więc płatnikami opłaty skarbowej w rozumieniu art. 4 dekretu o opłacie skarbowej.

IV. Sposób uiszczenia opłaty skarbowej.

Według art. 6 ust. 1 opłatę skarbową od dokumentów wydawanych przez urząd stanu cywilnego od podań i świadectw oraz pełnomocnictw uiszcza się wyłącznie przez użycie znaczków skarbowych z wyjątkiem przypadków przewidzianych pkt. 3 — tj. w przypadku obliczania i pobierania opłaty przez osoby wymienione w art. 4 ust. 1 (notariusz, sędzia obywatelski, przedsiębiorca okrętowy, (przechowawca, przewoźnik).

Należy tu zauważyć, że użyte w art. 6 ust. 1 wyrażenie „od podań i świadectw" oznacza to samo co wyrażono w Tabeli opłat skarbowych w części I pod pozycją 1 i 2, w szczególności zaś „świadectw" oznacza wypisy, wyciągi, zezwolenia i wszystkie te czynności, które wymieniono pod poz. 2 w części I Tabeli opłat. Poza tym art. 6 ust. 1 pkt. 2 i 4 przewiduje przypadki w których podatnik uiści opłatę gotówką i dla tych przypadków postanawia w ust. 2 że w razie uiszczenia opłaty gotówką podatnik powinien albo uiścić do kasy urzędu skarbowego sumę, którą sam obliczył i dołączyć pokwitowanie do pisma, podlegającego opłacie albo przedstawić pismo władzy podatkowej, a ta określi sumę opłaty i wyda polecenie przyjęcia jej przez kasę tej władzy. Ust. 3 art. 6 postanawia, że władza podatkowa może poszczególnym osobom zezwolić na uiszczenie opłat skarbowych gotówką, a rozporządzenie Ministra Skarbu określi, czy i w jakiej formie ma być w tym celu prowadzony rejestr opłat skarbowych, w jakich terminach ma następować wpisanie opłat do rejestru i wnoszenie ich do kasy urzędu skarbowego, oraz ustali formę zaświadczeń na pismach, od których opłata skarbowa została uiszczona gotówką. Art. 7 dekretu o opłacie skarbowej normuje sposób kasowania znaczków skarbowych przy uiszczaniu opłaty skarbowej. W myśl pkt 1 powołanego art. na dokumentach wydawanych przez urząd stanu cywilnego — urzędnik stanu cywilnego kasuje znaczek skarbowy przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej, na podaniach zaś i świadectwach — urząd państwowy w sposób, który określi rozporządzenie Ministra Skarbu (kasowanie urzędowe). W pkt. 2 art. 7 przewidziano również kasowanie prywatne gdy podatnik sam „przepisuje" znaczki skarbowe początkowymi lub końcowymi wyrazami pisma.

V. Obowiązek urzędu państwowego oraz urzędu stanu cywilnego w zakresie opłaty skarbowej.

W pkt 1 art. 7 dekretu o opłacie skarbowej obok przepisu normującego sposób kasowania znaczków skarbowych znajduje się postanowienie, że w razie nieuiszczenia opłaty skarbowej urząd państwowy oraz urząd stanu cywilnego zastosuje przepis art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz.174). W myśl tego przepisu w razie nieuiszczenia opłaty skarbowej urząd wyznaczy petentowi termin od jednego do dwu tygodni celem wniesienia należnej opłaty. Jeżeli w terminie tym opłata nie zostanie uiszczona, pismo wraz z załącznikami podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od uiszczenia opłaty będzie zaniechana. Urząd obowiązany jest załatwić podanie mimo nieuiszczenia opłaty: 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony, 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin i 3) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała zagranica bez pośrednictwa konsulatu polskiego. W przypadku ostatnim urząd przesyła odpowiedź na podanie właściwemu konsulatowi polskiemu, który ją doręczy stronie za uprzednim pobraniem opłaty konsularnej. W sprawie zwolnienia od opłat obowiązują przepisy podatkowe, zawarte w części II Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. 1 dekretu o opłacie skarbowej, w szczególności w razie ubóstwa petenta stosuje się zwolnienie przewidziane w przepisach nr 7.

VI. Odpowiedzialność urzędników obowiązanych do obliczenia i poboru opłaty skarbowej.

Urzędnicy administracji państwowej oraz urzędnicy stanu cywilnego są obowiązani pod odpowiedzialnością dyscyplinarną i sądowo-karną ściśle przestrzegać przy dokonywaniu swych czynności urzędowych, by opłata skarbowa została pobrana w należnej wysokości. Dlatego też zaleca się, ażeby każdy urzędnik administracyjny, załatwiający sprawy, podlegające opłacie skarbowej, posiadał stale pod ręką egzemplarz „Tabeli opłat skarbowych".

Wojewoda:
w z. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

434.

STAROSTA POWIATOWY BIELSKI
Nr A. 1/g/9 Bielsko, dnia 23. IX. 1947 r.

OGŁOSZENIE

w sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej.

Dekretem z dnia 11 kwietnia 1947 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy wodnej na cały obszar Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 142) została moc obowiązująca ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 936) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574) i zmienionym rozporządzeniem Prezydenta R.P. z dnia 28. XII. 1934 (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) rozciągnięta z dniem 16 kwietnia 1947 r. na cały obszar Województwa Śląskiego.

W myśl art. 253 cytowanej ustawy wodnej prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych art. 45 i utrzymanych w mocy na podstawie art. 252, wygasają po upływie lat pięciu po wejściu w życie ustawy a więc dnia 16 kwietnia 1952 r. jeżeli przed tym nie wniesiono podania o wpisanie do księgi wodnej.

Wzywam przeto osoby, posiadające uprawnienia wodne i zarządy istniejących w obrębie powiatu bielskiego zakładów wodnych do wniesienia do Starostwa Bielskiego należycie ostemplowanych podań o wpis do księgi wodnej odnośnych praw.

Jednocześnie należy przedłożyć:

1) Operat hydrotechniczny przy specjalnym uwzględnieniu tych części urządzeń, które mają bezpośredni wpływ na interesy publiczne lub prawa osób trzecich.
2) Dowody dopełnienia warunków zastrzeżonych w art. 252 — 254 ustawy wodnej, a więc dokumenty lub uwierzytelnione odpisy tychże, stwierdzające specjalny tytuł, na którym są oparte prawa zgłoszone lub stwierdzające, że istnieją prawne urządzenia służące do ich wykonania, wzgl. że te urządzenia zostały wzniesione przed 16 kwietnia 1947 r. lub, że przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania, a wreszcie, że zakład istniał w tym dniu dłużej niż 10 lat.
3) Urzędowe wyciągi z księgi wieczystej.
4) Wykaz osób, na których prawa zakład może oddziaływać ujemnie z dołączeniem ewentualnych ich oświadczeń.

Starosta:
w/z Adamczyk, Wicestarosta.

435.

ZARZĄD MIEJSKI W MYSŁOWICACH
L. 604/7 Mysłowice, dnia 23. 10. 1947 r.

OGŁOSZENIE.

w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mysłowic.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 109) podaje się do wiadomości o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mysłowic, na obszarze objętym granicami: gmin Szopienic, Janowa, Wesołej, Brzezinki i rzeki Czarnej Przemszy.

Zakres prac przy sporządzaniu planu miejscowego obejmuje zagadnienia objęte art. 5 ust. 2 pkt. 1, 2, 3, 4, c, e, f i ustęp 7 wyżej naprowadzonego dekretu.

Zainteresowani będą mogli zaznajomić się z projektowanymi zasadami planu w dniach od 3. do 17. listopada 1947 r. w Zarządzie Miejskim w Mysłowicach, Ref. Budownictwa Miejskiego, Ratusz, pokój nr 22 i w tym samym terminie zgłaszać mogą swe wnioski, dotyczące tego planu, również w Zarządzie Miejskim w Mysłowicach.

Burmistrz (Świerczak)

436.

OGŁOSZENIE

Okręgowej Dyrekcji Dróg Wodnych we Wrocławiu (pl. Legnicki 21)

z dnia 17 października 1947 r.

o terminach sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw komunikacyjnych, które przeszły na własność Państwa

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31. I. 47 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) i na podstawie orzeczenia Ministra Komunikacji z dnia 27 sierpnia 1947 r. ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 10 września 1947 r. (M. P. Nr 116 poz. 734) i upoważnienia Ministerstwa Komunikacji (pismo z dnia 1 września 1947 r. Nr I-4-14/102/47) — ogłasza się terminy sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych niżej wymienionych przedsiębiorstw komunikacyjnych, które przeszły na własność Państwa.

Lp. M. P.	Nazwa i przedmiot przedsiębiorstwa	Miejsce położenia	B. właściciel m. zamieszkania	Miejsce i termin sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego
1.	2.	3.	4.	5.
1	Neue Norddeutsche und Vereinigte Elbeschiffahrt A.-G., Przewóz i przeładunek towarów	Majątek przeds. znajdujący się na terenie Państwa Polskiego	Ad. rubr. 2	Biura PZW Gliwice, Koźle, Opole dla składników majątkowych przedsiębiorstwa mieszczących się na terenie właściwego terytorialnie Zarządu 20. XI. 1947 r.
2	Motorschiff-Reederei „Oder" G. m. b. H. (M. R. O.), Przewóz i przeładunek towarów	"	"	" 21. XI. 1947 r.
3	Transport-Genossenschaft zu Berlin e. G. m. b. H., Przewoz i przeładunek towarów	"	"	" 24. XI. 1947 r.
4	Dampfer-Genossenschaft deutscher Strom- und Binnenschiffer G. m. b. H., Przewoz, przeładunek i magazynowanie towarów	Cosel-Koźle oraz inne majątk. składniki położone na terenie Państwa Polskiego	"	" 25. XI. 1947 r.
5	Schlesische Dampfer Compagnie Berliner Lloyd A.-G., Hamburg, Przewóz, przeładunek i magazynowanie towarów	"	"	" 26. XI. 1947 r.
8	Ostdeutsche Reederei Fracht Kantor O. H. G., Kunheim u. Handmouth, Spółka cicha dawniej Caesar Wolheim, Przewóz, przeładunek i przemagazynowanie towarów.	Koźle Port, ul. Pocztowa 3 (Cosel Oderhafen) oraz inne składniki majątkowe na terenie Państwa Polskiego położone	"	" 28. XI. 1947 r.
6	Publiczna Przeładownia. Przeładunek towarów	Racibórz km 95,3 rz. Odra	Preussischer Staat	Biuro PZW. Koźle 19. XI. 1947 r.
7	Oppelner Hafen A.-G., Port handlowy-przeładunek towarów	Opole km 153,8—154,7 rz. O.	Oppelner Hafen Aktiengesellschait Sp. Akc	Biuro PZW Opole 14. XI. 1947 r.
9	Krause Gebrüder, Oderskissboggerei — bagrownictwo i przewóz towarów	Koźle — (Cosel-Oderhafen)	Bracia Krause	Biuro PZW Koźle 17. XI. 1947 r.
19	Przeładownia Steinfurt — za- i wyładowanie towarów	Chorula km 132,7 rz. O.	Weicht-Kreppitz	Biuro PZW Opole 19. XI. 1947 r.
20	"	Chorula km 149,7 rz. O.	Mehl dawniej Graetzer	Biuro PZW Opole 19. XI. 1947 r.
21	Przeładownia w Opolu — za- i wyładowanie żwiru.	Ujście Młynówki km 152.2 rz. O. brzeg prawy	"	" 19. XI. 1947 r.
22	Przeładownia w Dobrzeniu. Ładowanie drzewa	Dobrzeń km 163,7 brzeg prawy rz. O.	Private Holzablage Reginek, Gross Dobern	" 12. XI. 1947 r.

Wzywa się właścicieli przedsiębiorstw wyżej wym. do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego celem zgłoszenia ewentualnych uwag lub zarzutów.

Dyrektor: Inż. Józef Kaizar.

437.

STAROSTA POWIATOWY KATOWICKI

Nr Org. 5/13/47 Katowice, dnia 13. 10. 1947 r.

OBWIESZCZENIE

w sprawie ustalenia godzin urzędowania w Starostwie.

Na podstawie rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z 30 6. 1930 r. w interesie koordynacji pracy w Urzędzie Starostwa i agend Wydziału Powiatowego ustalam od dnia 15 października 1947 r. następujące godziny urzędowania:

Starosta (Wicestarosta) przyjmują pracowników

od godz. 8.15 — 10 Przyjmowanie kierowników referatów i teczek z korespondencją do podpisu.
od godz. 13.15 — 15 Przyjmowanie jak wyżej i pozostałych pracowników.

Strony załatwiane i przyjmowane będą

a) przez Starostę (Wicestarostę)
od godz. 10 — 13.

b) przez kierowników referatów i pozostałych pracowników
od godz. 9 — 13.

Powyższe zarządzenie podaję do wiadomości i ścisłego stosowania. W wyjątkowo ważnych wypadkach od powyższego zarządzenia mogą nastąpić pewne ustępstwa.

Starosta: (St. Herok)

438.

STATUT

WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KATOWICACH

z dnia 29 kwietnia 1947 r.

o opłatach administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe, ustanowiony na mocy uchwały Powiatowej Rady Narodowej w Katowicach

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19 poz. 129) oraz uchwały Powiatowej Rady Narodowej wydaje się następujący statut:

§ 1.

Za czynności urzędowe związane z badaniem planów i udzieleniem zezwolenia na użycie pasa drogowego samorządowych dróg publicznych do przeprowadzenia kolei, tramwajów, przewodów i kabli elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwadniających itp. pobierane będą przez Powiatowy Związek Samorządowy w Katowicach opłaty administracyjne według przepisów niniejszego statutu.

§ 2.

Opłaty administracyjne pobierane będą w następującej wysokości:

a) za zbadanie planów, sporządzenie warunków użycia pasa drogowego i udzielenie zezwolenia = 100.— złotych.

b) za sprawdzenie w terenie projektowanych robót i oględziny po ich ukończeniu,
aa) przy robotach na długości do 500.— mb. = 200.— złotych.
bb) przy robotach na długości ponad 500.— mb. = 500.— złotych.

§ 3.

Ustalone w § 2 statutu opłaty administracyjne pobiera się jednorazowo przy udzieleniu zezwolenia. Opłaty należy uiścić gotówką w Powiatowej Kasie Komunalnej w Katowicach.

§ 4.

Od obowiązku uiszczenia opłat administracyjnych zwolnione są:

a) władze państwowe i samorządowe
b) gminy wyznaniowe, uznane przez Państwo Polskie,
c) zakłady i stowarzyszenia o celach wyłącznie dobroczynnych i naukowych,
d) osoby mogące się wykazać urzędowym świadectwem niezamożności.

§ 5.

W wypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie Przewodniczący Wydziału Powiatowego może strony zupełnie zwolnić od opłaty administracyjnej lub też wysokość tej opłaty obniżyć.

§ 6.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Katowice, dnia 29 kwietnia 1947 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Dr Łaszcz, Starosta.

PREZYDIUM
WOJEW. RADY NARODOWEJ W KATOWICACH

zatwierdza po myśli art. 5 § 2 dekr. P. K. W. N. z dn. 23. XI. 44 (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 74).

Katowice, dnia 30 sierpnia 1947 r.

(—) (podpis nieczytelny) (pieczęć okrągła)

Biuro Prezydialne
Wojewódzkiej Rady Narodowej Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

CENNIK ZASADNICZYCH MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH ROZPROWADZANYCH PRZEZ CMB ODDZIAŁ w KATOWICACH

za miesiąc wrzesień 1947 r.

L. p.	Nazwa towaru	Jednostka	Cena: loco zakład	Cena: franco wag. st. załad.	Cena: franco wag. st. odb.	Cena: detaliczna ze składu	UWAGI
1.	**Cement**	tona	—	—	2.845,—	3.740,—	
2. a)	Płyty „Suprema" 2,5 cm	m²	—	—	288,—	332,—	
b)	„ „ 3,5 „	„	—	—	362,—	417,—	
c)	„ „ 5 „	„	—	—	413,—	476,—	
d)	„ „ 7,5 „	„	—	—	542,—	624,—	
3. a)	Papa smołowcowa Nr. 100	rolka	320,—	332,—	* 357,— ** 382,—	460,—	* cena dla odbiorców z rozdzieln. M. O.
b)	„ „ „ 150	„	275,—	287,—	* 312,— ** 334,—	400,—	** cena dla hurtowników
4. a)	Papa bitumiczna Nr. 100	„	550,—	562,—	* 590,— ** 631,—	755,—	odsprzedawców
b)	„ „ „ 150	„	—	—	—	—	

L. p.	Nazwa towaru	Jednostka	Cena				UWAGI
			loco zakład	franco wag. st. załad.	franco wag. st. odb.	detaliczna ze składu	
5.	Lepik smołowcowy	kg	—	8,60	—	10,20	
6.	„ bitumiczny	„	—	—	—	—	
7.	Smoła	„	—	4,80	—	6,—	
8. a)	Szkło 2 mm	m²	250,—	—	276,—	345,—	
b)	„ zbrojone	„	580,—	—	668,—	845,—	
c)	„ ornamentowe	„	300,—	—	334,—	420,—	
d)	„ surowe 3 mm	„	200,—	—	239,—	305,—	
9.	Wapno suche	tona	—	—	1.750,—	2.650,—	
10.	Stolarka od 3 m dług wzwyż.						Ceny rozumieją się przy wymiarach znormalizowanych specjalne wymiary plus dopłata 30%.
a)	grubość do 29 mm	m³		7.450,—		9.300,—	
b)	„ od 32—49 mm	„		8.450,—		10.400,—	
c)	„ „ 50 mm wzwyż	„		9.100,—		11.000,—	
11.	Tarcica obrzynana, wszystkie grubości od 2,5 m dług. wzwyż	m³	—	6.000,—	—	7.500,—	
12.	Łaty wszystkie grubości i dług.	„	—	7.850,—	—	9.500,—	
13.	Krawędziaki i belki						Ceny podane przy wymiarach znormalizowanych za wymiarowe dopłata 30%
a)	2,5 m do 6 m	„	—	6.350,—	—	7.900,—	
b)	długość 6 m do 10 m	„	—	7.450,—	—	9.350,—	
c)	„ od 10 m wzwyż	„	—	8.650,—		10.500,—	
14.	Deski podłogowe obrobione	„	—	9.000,—		10.500,—	
a)	„ „ nieobrobione		—	7.800,—		9.500,—	
15. a)	Cegła pełna gat. I	1000 szt.	3.700,—	5.150—5.400	5.100,—	—	
b)	„ „ „ II	„	—			—	
c)	„ „ „ III	„	—			—	
16. a)	Cegła dziurawka podłużna	„	3.600,—	5.050,—	4.850,—	—	
b)	„ „ poprzeczna	„	—	—	—	—	
17. a)	Dachówka karpiówka	„	7.000,—	—	8.850,—	—	
b)	„ „ gąsiory	„	45.000,—	—	54.120,—	—	
18. a)	Dachówka felcówka	„	—	—	—	—	
b)	„ „ gąsiory	„	—	—	—	—	
19. a)	Dachówka holenderska	„	—	—	—	—	
b)	„ „ gąsiory	„	—	—	—	—	
20. a)	Pustaki Ackermana 18 cm.	„	—	—	19.450,—	—	
b)	„ „ 15 „	„	—	—	17.300,—	—	
c)	„ „ 12 „	„	—	—	15.400,—	—	
21. a)	Kafle kwadratowe białe gat. I	szt.	48,—	—	—	64,80	
b)	Kafle kwadratowe kolorowe gat. I	„	40,— 78,—	—	—	54,20	
22. a)	Kafle berlińskie białe gat. I	„		—	91,50	105,—	
b)	„ „ kolorowe gat. I	„	—	—	84,50	97,50	
23. a)	Terrakota gat. I/II. 15×15 biała, szara, czarna	m²		—	1.230,—	1.530,—	
b)	Terrakota gat. I/II. 15×15 cm., żółty, czerw., brąz.	„		—	1.190,—	1.430,—	
c)	Terrakota gat. III. 15×15 cm., wszystkie kolory	„		—	795,—	960,—	
d)	Terrakota gat. I/II. 10×10 cm., biała, szara, czarna	„		—	1.195,—	1.445,—	
e)	Terrakota gat. I/II. 10×10 cm., żółty, czerw., brąz.	„		—	1.025,—	1.235,—	
f)	Terrakota gat. III. 10×10 cm., wszystkie kolory	„		—	680,—	820,—	
24. a)	Glazura gat. I 15×15	„		—	—	1.910,—	
25. a)	Żelazo okrągłe ⌀ 6	„	—	—	—	14,—	
b)	„ „ ⌀ 10	„	—	—	—	12,50	
c)	„ „ ⌀ 16—50	kg	—	—	—	10,50	
26. a)	Żelazo dwuteowe 10 (dźwigary, belki)	„	—	—	—	12,50	
b)	„ „ 14	„	—	—	—	11,50	
c)	„ „ 16	„	—	—	—	11,—	
d)	„ „ 18—24	„	—	—	—	10,50	
27.	Blacha ocynkowana 0,5 sztywna	„	—	—	—	33,—	
	komerc.	„	—	—	—	63,—	
28.	Blacha cynkowa 0,5	za tonę	—	—	—	51.037,—	
29. a)	Blacha czarna 0,5	kg	—	—	—	—	
b)	Blacha czarna 1 sztywna	„	—	—	—	22,—	
	komerc.	„	—	—	—	—	
c)	„ „ 2 sztywna	„	—	—	—	—	
	komerc.	„	—	—	—	—	

L. p.	Nazwa towaru	Jednostka	Cena: loco zakład	Cena: franco wag. st. załad.	Cena: franco wag. st. odb.	Cena: detaliczna ze składu	UWAGI
30. a)	Gwoździe okrągłe 3-4-5"	„	—	—	—	41,50	
b)	„ kwadratowe 3-4-5"	„	—	—	—	45,—	
c)	„ papowe 25×25	„	—	—	—	68,—	
31.	Drut żarzony 1 mm	„	—	—	—	—	
32.	Klamki mosiężne z rozetkami	szt.	—	—	—	264,—	
33.	Zawiasy 100 okienne	„	—	—	—	13,50	
34.	„ 130 drzwiowe	„	—	—	—	32,50	
35.	Narożniki okienne 100/18/1,5	„	—	—	—	3,85	
36.	Zamki wpuszczane zwykłe	„	—	—	—	200,—	
37.	„ skrzynkowe	„	—	—	—	—	
38.	„ cuhaltowe (z zastawką)	„	—	—	—	255,—	
39.	Baskwile okienne 1,50 typ.	„	—	—	—	170,—	
40.	Oliwki mosiężne okienne	„	—	—	—	147,—	
41.	Ruszty piecowe	kg	—	—	—	29,—	
42.	Płyty kuchenne	„	—	—	—	29,—	
43.	Drzwiczki kuchenne piecowe	„	—	—	—	65,—	
44.	Rury kanalizacyjne i żeliwne	„	—	—	—	40,—	
45.	Miski klozetowe normalne I gat.	szt.	—	—	1.295,—	1.585,—	
46.	Umywalki normalne z tylną ścianką prostokątną dł. 50 cm I gat.	„	—	—	1.630,—	1.970,—	
47.	Zlewy kuchenne 60 cm fajans.	„	—	—	2.645,—	3.200,—	
48. a)	Bidety bez natrysków	„	—	—	2.730,—	3.300,—	
b)	„ z natryskiem	„	—	—	2.730,—	3.300,—	
49. a)	Pisuary dziobowe	„	—	—	1.390,—	1.680,—	
b)	„ płaskie	„	—	—	1.260,—	1.525,—	
50.	Zbiorniki płuczące górne 12 litr.	„	—	—	1.400,—	1.690,—	
51. a)	Rury kamionkowe proste z mufą ∅ 50×1000 mm	„	—	—	136,—	149,—	
b)	∅ 75×1000 mm	„	—	—	167,—	182,—	
c)	∅ 100×1000 mm	„	—	—	227,—	248,—	
d)	∅ 125×1000 mm	„	—	—	263,—	298,—	
e)	∅ 150×1000 mm	„	—	—	334,—	372,—	
f)	∅ 175×1000 mm	„	—	—	425,—	463,—	
g)	∅ 200×1000 mm	„	—	—	483,—	527,—	
52. a)	Kolana (łuki) kamionkowe	1 szt. kosztuje tyle co 1 mb rury prostej o tej samej średnicy.					
b)	Odgałęzienia pojedyńcze	1 „ „ „ „ 1 1/3 mb rury prostej o tej samej średnicy.					
c)	„ podwójne	1 „ „ „ „ 2 „ „ „ „ „ „ „					
d)	Osadniki	1 „ „ „ „ 1 1/3 „ „ „ „ „ „ „					
e)	Zwężki (redukcje)	1 „ „ „ „ 1 1/2 „ „ „ „ „ „ „					
f)	Syfony kam. bez odnogi i bez rewizji	1 „ „ „ „ 2 „ „ „ „ „ „ „					
g)	Syfony kam. z odnogą lub rewizję	1 „ „ „ „ 3 „ „ „ „ „ „ „					
h)	Czyszczaki kamionk.	1 „ „ „ „ 1 1/3 „ „ „ „ „ „ „					
53. a)	Przewody elektryczne Dg 0,5 mm²	1 mb					
b)	„ 0,75 „	„					
c)	„ 1 „	„					
d)	„ 1,5 „	„					
e)	„ 2,5 „	„					
f)	„ 4 „	„					
54. a)	Przewody elektryczne Dg 16 mm²	„					
b)	„ 25 „	„					
c)	„ 35 „	„					
55. a)	Rury izolacyjne Bergmanna ∅ 11 mm	„				— 33,—	
b)	„ 13,5 „	„				—	
c)	„ 16 „	„				—	
d)	„ 23 „	„				—	
e)	„ 29 „	„					
56.	Wyłączniki podtynkowe bakelit.	szt.				112,20	
57.	Przełączniki podtynkowe bakelit.	„				112,20	
58.	Gniazda wtyczkowe bakelit.	„				—	
59. a)	Gniazda bezpiecznikowe TZ do 25 Amp.	„				— —	
b)	„ „ 60 „	„				—	
c)	UZ „ 25 „	„				—	
d)	„ „ 60 „	„				—	

L. p.	Nazwa towaru	Jednostka	Cena loco zakład	Cena franco wag. st. zakład.	Cena franco wag. st. odb.	Cena detaliczna ze składu	UWAGI
60. a)	Główki bezpiecznikowe do 10 Amp.	„				—	
b)	„ 25 „	„					
61. a)	Patrony do 10 Amp.	„				15,40	
b)	„ „ 25 „	„				—	
62. a)	Gilzy (końcówki) ∅ 11 mm	„				—	
b)	„ 13,5 „	„				—	
c)	„ 16 „	„				—	
63.	Dzwonki 3-5-8 Volt	„				—	
64.	Transformatory 3-5-8 Volt	„				—	
65.	Przyciski do dzwonków	„				56,10	
66.	Automaty schodowe	„				—	
67. a)	Żarówki 25 Watt/120 V.	„				61,—	
b)	„ 40 „ /220 V.	„				83,—	
c)	„ 60 „ /220 V.	„				105,—	
d)	„ 100 „ /220 V.	„				143,—	
68.	Puszki rozgałęźne Bergmanna ∅ 55 mm	„				—	
	„ 70 mm	„				—	
69.	Wapno lasowane	m³				1.800,—	
70.	Cegła szamotowa	szt.				—	
71.	Glinka szamotowa	kg				—	
72.	Kit pokostowy	„				125,—	
73.	Kit miniowy	„				166,—	
74.	Mydło szare	„				—	
75.	Ton malarski	„		3,30		4,50	
76.	Pokost lniany	„				817,—	
77.	Terpentyna	„					
a)	karpinówka gat. I.	„				450,—	
b)	„ „ gat. II.	„				282,80	
c)	„ jasna, bezbarwna	„				306,—	
78. a)	Biel cynkowa pieczęć zielona	„				49,—	
b)	„ „ pieczęć czerwona	„				47,—	
79. a)	Farby olejne białe	„				436,70	
b)	„ „ kremowe	„				436,70	
c)	„ „ machoniowe	„				381,—	
d)	„ „ orzechowe	„				381,—	
80.	Minia ołowiana	„				—	
81.	Piasek rzeczny	tona		185,—		—	
82.	Żwir rzeczny	„		179,25		—	
83.	Klepka podłogowa	m²	1.400,—			—	
84.	Bednarka (żelazo taśmowe)	kg				—	
85.	Siatka ogrodzeniowa 1500×50×2,5 mm	m²				85,—	
86.	„ cięta pod tynk	„				—	
87.	Rynhaki ocynk.	kg					
88.	Rurhaki ocynk.	„					
89.	Sztyce ocynk. do ław kominowych	„					
90.	Wapno hydrauliczne	tona			2.520,—	3.360,—	
91.	Gips	kg		7,15	8,—	11,—	

Uwaga! Ceny podane w niniejszym cenniku są orientacyjnymi, ważnymi są ceny obowiązujące w dniu wykonania zamówienia.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr 25/43, wystawioną przez Wydział Powiatowy Katowice, oraz świadectwo czeladnicze, zawodu szklarskiego, na nazwisko Kulpok Franciszek — Ruda, ul. Do Kaplicy 7. 381

Unieważnia się skradzioną książeczkę inwalidzką, wystawioną przez Starostwo Powiatowe Katowice, oraz orzeczenie lekarskie, wystawione przez Ośrodek Zdrowia w Katowicach, na nazwisko Puchała Józef — Katowice, Zabrska 7. 383

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr 183, wystawioną przez Prokuratora Sadu Apelacyjnego w Katowicach, oraz legitymację tymczasową bezpieczalni Społecznej w Katowicach, na nazwisko Gawęda Kazimierz, zamieszkały w Katowicach, ul. Andrzeja Nr 10. 415

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną nr. 260, wystawioną przez Urząd Skarbowy w Strzelcach, z dnia 30. I. 47 r. na piekarstwo, na nazwisko Komander Karol — Otmęt, ul. Ks. Koziołka 17. 386

Unieważnia się zgubione dwa dowody tożsamości koni, wystawione przez Zarząd Gminy Kępnica z siedzibą w Niwnicy, na nazwisko Harasimowicz Walenty zamieszkały w Gromadzie Konradów 27, pow. Nysa. 387

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr T-36, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, na nazwisko Tworuszka Ludwik — Piotrowice. 389

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki „Opel Super" Nr. rejestr. A-68245, Nr silnika 8372, Nr podwozia 103-8203, wystawioną przez Urząd Samochodowy w Opolu, na Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego w Opolu. 390

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr II-al/32, wystawioną przez Zarząd Miejski w Gliwicach, na nazwisko Szwed Zdzisław, Gliwice. 391

Unieważnia się skradzione prawo jazdy Nr 1117, wystawione przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowsk. Wydział Komunikacji, na nazwisko Ciembroniewicz Juliusz. 392

Unieważnia się zgubione prawo jazdy (czerwone) wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Mamutiuk Jan — Katowice, ul. Szopena 8. 393

Unieważnia się zgubione papiery motocyklowe marki „D. K. W." Nr rejestr. 66734, Nr motoru 1355103, Nr ramy 615846, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy — Katowice, na Miejską Zawodową Straż Pożarną w Gliwicach. 394

Unieważnia się zgubioną legitymację na zniżkę kolejową, wystawioną przez Zakład Psychiatryczny — Rybnik, na nazwisko Konieczna Marta — Rybnik. 410

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na samochód marki „Ford-Canada" nr rejestracyjny C-69058, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego. 411

Unieważnia się zgubioną legitymację służbowa Nr 2823/46, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Michalska Jadwiga, żona poczt. Bolesława Michalskiego, zam. Zagórze k/Dąbrowy Gorniczej, Czerw. Armii 76. 412

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości, Nr 192/47, wystawiony przez Zarząd Gminny — Murcki, kartę rejestracyjną Nr 934, wydaną przez R. K. U. — Pszczyna, oraz prawo jazdy Nr 3886/5111, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy — Katowice, na nazwisko Wieczorek Henryk — Murcki, Sienkiewicza Nr 1. 414

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia Nr 527, wystawiony przez Urząd Gminny w Lipowcu, na nazwisko Broda Józef — Lipowiec Nr 130, pow Cieszyn. 416

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową nr. 462, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, na nazwisko Markowska Daniela. 398

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu ciężarowego marki „Chevrolet" nr. rejestr. C-74784, nr. silnika 839751, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Państwowe Nieruchomości Ziemskie — Okręg Opole. 399

Unieważnia się tymczasowe zaświadczenie obywatelstwa polskiego, wystawione przez Starostwo Powiatowe — Strzelce, oraz kartę rejestracyjną (wojskową) wydaną przez R.K.U. — Strzelce na nazwisko Kalisz Jerzy — Otmęt, Chrobrego 39. 407

Unieważnia się zgubione prawo jazdy (zielone), wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Żurek Jan — Bogucice. 402

Unieważnia się zgubione zaświadczenie z R.K.U. wystawione w Wadowicach, na nazwisko Miłek Stanisław — Nielepice 59, pow. Chrzanów. 426

Unieważnia się zgubioną kartę rowerową „Mars" Nr. P. H. 8872, na nazwisko Duda Teodor, Dębieńsko, ul. Wiejska 102, pow. Rybnik. 403

Unieważnia się zgubioną deklarację wierności, wystawioną przez Zarząd Miejski w Bielsku, na nazwisko Szczuka Anna — Bielsko, ul. Partyzantów 76. 404

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu sanitarnego marki „Opel" Nr rejestr. C-72612, Nr silnika 37-873, Nr podwozia 107989, wystawioną na Bytomskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego. 405

Unieważnia się zgubiona legitymację Nr 23, wystawioną przez Wydział Powiatowy w Grodkowie, na nazwisko Czubała Maria — Grodków. 406

Unieważnia się zgubione karty rejestracyjne samochodów osobowych marki „Ford Eifel" nr. rejestr. A-74009, nr. silnika i podwozia 63289, i marki „Adler" nr. rejestr. B-65231, nr. silnika 261420, nr. podwozia 316139, wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy, na Chorzowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego w Chorzowie. 400

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wystawioną przez R.K.U. — Koźle z podpisem: Kapitan Paciorek, na nazw. Żurawicki Michał, Głubczyce. 408

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Opel-Blitz" Nr rejestr. A-04823, wystawiona na Powszechna Spółdzielnię Handlową w Ścinawce Średniej pow. Kłodzko, oraz prawo jazdy, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy — Katowice, na nazwisko Jaśkiewicz Władysław. 409

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 3585/1, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach, legitymację ambulansera, oraz inne dokumenty, na nazwisko Bartoń Roman — Chełm Wielki. 419

Unieważnia się zgubione dokumenty na samochód ciężarowy marki „Diesel" Nr rejestracyjny C-70844, Nr silnika H.W.A. 5260, Nr podwozia 1755-1283, K.M. 85 — Huta „Pokój". 420

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr K.-464, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, na nazwisko Kowalczewska Jadwiga — Katowice. 421

Unieważnia się zgubioną legitymację na zniżkę kolejową Nr B-19, wystawioną przez Zarząd Miejski w Katowicach, na nazwisko Brzezinkowa Elżbieta — Katowice, Kozielska 6 m. 5. 422

Unieważnia się skradzione dokumenty:
1) legitymację służbową nr M-5, wystawiona przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski.
2) Upoważnienie legitymowania osób wykonujących prace pomiarowe.
3) Przepustka okresowa Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach,
4) Zaświadczenie z R.K.U.,
5) Legitymację tymczasową Ubezpieczalni Społecznej w Katowicach, na nazwisko Mąka Rudolf — Katowice, Królowej Jadwigi 2. 424

Unieważnia się zgubione zaświadczenie z R.K.U. wystawione w Radowicach, na nazwisko Ślusarczyk Józef — Nawojowa-Góra. 425

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red. pok. 250, tel. 120 i 374. Adm. pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bałowski*

PRENUMERATA roczna 1200.— zł. Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 600.— zł w miesiącach styczniu i lipcu. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 10.— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.
Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rekopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 50.— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54. R—23274